

mænds Stilling i Forsvarsordningen, men der staar, at Kommissionen naturlig vil komme til at tage Stilling hertil, og det er ogsaa rimeligt, man kan ikke danne sig en begrundet Mening om hele Forsvarsbudgettet og Udgifterne, før man ved, hvilke Lønninger der skal lægges til Grund for de forskellige Klasser. Nu siger man imidlertid: Vi lade Løjtnanterne faa deres Lønninger. Men naar man en Gang har voteret dem, faar man dem ikke sat ned. Vejen baglæns er spærret, og den bør være spærret. Man bør ikke gaa op med Lønninger for snart efter at gaa ned igen. Men nu vide vi for det første ikke, om der vil blive en saadan Løjtnantsklasse som den nuværende, jeg vil haabe, at Forsvarskommissionen maa komme til en gennemgribende Omordning af hele Befalingsmandsforholdet, saa at vi faa en fortløbende Række med en hel anden Inddeling af Officerer og Underofficerer, og hvor Løjtnanterne falde indenfor disse Rammer er ikke til at afgøre. Det er derfor unaturligt at præjudicere dette Spørgsmaal, hvad til Dels sker.

Der er en anden Ting, som jeg vil indrømme ikke kan være afgørende for alle i Tinget, men som vil være det for os, for hvem Hovedpunktet ved Forsvars-sagens Ordning er at naa til et Resultat, hvorved der sker Indsnævring baade for de meniges og for Officerernes Vedkommende. Af Officerer kunne vi da ikke have saa mange, men er det Tilfældet, er der saa meget mindre Grund til midlertidig Lønningsforhøjelse, hvis der ikke er nogen Nødstilstand, og det vil dog ingen sige, at der er. Der er ingen, der vil sige, at Premierløjtnanterne ere blege, forsultne Stakler, som gaa omkring og længes efter at se Samaritanens Bord foran sig. Saaledes er det ikke, Lønningerne kunne være beskedne, det skal jeg ikke protestere imod, det kunne vi tale om senere, men naar der ikke er nogen Nødstilstand til Stede, er det urimeligt at foregribe Forholdene i Fremtiden, naar vi vente at kunne reducere Korpsset. Formen, hvorunder dette skal ske, kan være forskellig, man kan sætte dem paa Ventepenge eller lave en midlertidig Ordning, men det bliver altsammen dyrere, naar vi have sat Lønningerne op, hvis vi f. Eks. faa en Ordning, ved hvilken vi ikke faa Brug for de nuværende Premierløjtnanter. Hvorfor nu sætte Lønningerne og derved Ventepengene op for Mennesker, der naturligvis faa deres Tid og Kundskaber disponible til fri Virksomhed? Det er saa urimeligt,

som det vel kan være. Derfor kan det ikke siges, at dette Spørgsmaal ikke har Børning med Forsvarsordningen i Almindelighed. Det vedrører den i højeste Grad,

Da Klokken er ved at slaa 4, og jeg ikke ønsker at blive skaaren over, skal jeg hellere klippe de Bemærkninger over, jeg ellers vilde have haft Lejlighed til at gøre, og slutte med at sige, at ved Afstemningen anbefaler jeg saa varmt som nogen, at man vil følge vor Ordfører, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Gør man det, tror jeg, at man følger Venstres gamle Ideer og Principper, saa holde vi Vejen aaben for, at Demokratiet her i Landet kan arbejde videre paa denne Sags forsvarlige og tilfredsstillende Løsning.

Formanden: Da jeg antager, det er et almindeligt Ønske at undgaa Aftenmøde, og da jeg har nogen Tro til, at vi ved at fortsætte Forhandlingerne en kort Tid endnu ville kunne slutte Behandlingen af den Sag, der ligger for, i dette Møde, vil jeg give Ordet til Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

K. M. Klausen: Jeg vil blot sige nogle faa Ord for at motivere Socialdemokraternes Afstemning. Vi stemme for de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) for derigennem at tilkendegive vor Modstand mod Forhøjelsen af Løjtnantslønningerne. Den anden Del af dette Lovforslag, som jo vedrører den lille Lønforbedring for de menige og Københavns Væbning, har vor fulde Sympati, og jeg tror ikke, vor Stilling over for disse Spørgsmaal kan misforstaas, da vi mange Gange have anbefalet dem og selv stillet Forslag i lignende Retning. Men disse to Ting, som ere hinanden uvedkommende, de forhøjede Løjtnantslønninger og Forbedringen med Hensyn til de menige og Københavns Væbning, ere her bleve sammenkoblede af Regeringen, og hele Sagen har derved faaet et stærkt politisk Anstrøg. Af disse Grunde ville vi gøre den Modstand mod Lovforslaget, som vi kunne, og ville stemme mod det ved den endelige Afstemning her i Tinget.

De øvrige Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gøre, skal jeg frafalde paa Grund af den fremrykkede Tid.

Zahle: Selvfølgelig skal jeg udtale paa Folketingets Venstres Vegne, at vi ville stemme for de Ændringsforslag, jeg